

DIUMENGE 25 DURANT L'ANY C

1. EN COMPANYIA DE LLUC, PAGÀ CONVERTIT, EN EL CAMÍ SEGUINT JESÚS.

Diumenge passat, hem abordat una nova seqüència de l'Evangeli segons sant Lluç amb les paràboles dels capítols 15 i 16, repartides en tres diumenges (24, 25, 26): inscrites en el gran viatge vers Jerusalem (9, 51 a 19, 28), totes ens fan contemplar EL VERTADER ROSTRE DE DÉU tal com S'HA MANIFESTAT EN JESUCRIST.

Després de les paràboles de l'ovella perduda, de la moneda perduda, del Pare i els seus dos fills (diumenge 24), avui meditam la paràbola de l'administrador hàbil.

2... BONA NOVA PER AVUI:

Unes lectures que ens empenyen a convertir la nostra relació amb els diners per situar-lo al seu lloc de servidor:

+ Roman d'una ardent actualitat, el vigorós apòstrof del profeta Amós dirigit als rics de Samaria. La seva set de guany és tal que exploten els pobres i

exploten d'impaciència pels dies feiners, neguitosos per poder emprendre els seus tràfecs travats per les festes i els sàbats (primera lectura).

- Roman sempre actual, la crida de Jesús als qui el volen seguir: els cal elegit sense retard i sense compartir, perquè ningú pot servir dos senyors: Déu i els diners. Feliços els fills de la llum que, imitant en açò l'administrador astut de la paràbola, saben amb el Diner enganyós fer-se amics que, el dia que ja no hi serà, els acolliran en les estances eternes (evangeli).
- Serà una realitat en la nostra assemblea dominical la pregària universal a la que ens convida l'apòstol Pau: havent escollit de servir només un sol Senyor, el Déu que vol que tots els homes se salvin i vivint una solidaritat concreta amb els nostres germans, adreçam al nostre Pare, per Jesucrist, l'únic mediador, *pregàries, oracions, súpliques i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestetat.* (segona lectura).

LA TAULA DE LA PARAULA APROFUNDIR AQUEST TEXT

Tret del seu ramat per la crida del Senyor, Amós, originari de Tècoa- prop de Betlem, en el Regne del Sud-, va ser enviat al Regne del Nord. Sorprès per la prosperitat econòmica de Samaria, frissa de

fer descobrir que aquesta situació de fast no aprofita més que a una classe privilegiada, en detriment de totes les altres.

Crida! Diumenge qui ve, contra el luxe sense seny de la classe dels riques. Avui contra els rics de Samaria, la religió dels quals de façana serveix de protecció a l'explotació dels pobres. Escolteu això, vosaltres que us abraoneu sobre els pobres. Una situació social tant més escandalosa que si Déu s'a escollit un poble entre els altres, és perquè ell fa veure el seu rostre de Pare universal, el seu projecte de justícia i de vida fraternal.

L'avidesa d'aquests rics és tan gran que piafa d'impaciència durant els dies festius – la festa de la lluna nova i el sàbat que marquen interrupcions en el seus negocis i tràfecs.

No sabent què inventar per enriquir-se més ràpidament, s'han convertit en mestres en l'art del frau: *Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig barrejat amb el gra.*

Però, a través del pobre, reduït a vendre's com esclau per un *un parell de sandàlies comprarem un pobre.*», és Déu mateix a qui toquen: *El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: «No oblidaré mai tot això que fan.»*. Un dia, Jesús declararà als seus deixebles: *Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu.*(Mt 25, 40)

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

EL LECTOR s'haurà fixat en les QUATRE PARTS D'AQUEST curt però d'una força excepcional.

- L'ADVERTIMENT SOLEMNE als rics de Samaria:

Escolteu això,

vosaltres que us abraoneu sobre els pobres per anorrear els desvalguts del país,

- LA IMPACIÈNCIA escandalosa dels MERCADERS, en l'espera de poder retornar als seus negocis després dels dies festa:

+ *vosaltres que deis: «Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures!*

+ *Quan haurà passat el dissabte per poder obrir els graners!*

- Els PROJECTES DESHONESTS dels que ja tasten els fruits:

+ l'ús reiterat de la primera persona del plural és significativa.

+ I com n'és de reveladora dels seves preocupacions primeres la llista d'expressions que el profeta posa als seus llavis: *Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans.*

Farem trampa amb les balances i

vendrem el rebuig barrejat amb el gra.

Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada,

amb un parell de sandàlies comprarem un pobre.»

- LA INDIGNACIÓ DEL SENYOR, que es declara a través dels pobres:

El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: «No oblidaré mai tot això que fan.»

EL SALM 112

Aquest salm ve, a les antípodes de l'actitud escandalosa dels rics de Samaria que aixafen el pobre, a convidar-nos a celebrar la de Déu que aixeca el pobre de la cendra per asseure'l entre els poderosos del seu poble.

Segona lectura

APROFUNDIR AQUEST TEXT

La segona lectura d'aquests tres diumenges presa de la 1ª carta a Timoteu, la segona lectura d'avui ens proposa el "text fundador" de la pregària universal, posada de relleu pel concili Vaticà II:

Aquesta pregària de l'assemblea cristiana, Pau ens la presenta avui com una pregària "universal":

- Universal, perquè, en tost de se contonner a l'interior de les fronteres de la comunitat cristiana, s'ha d'obrir amplament a tots els homes, als caps d'Estat, a tots els qui tenen responsabilitats..
- Universal, perquè ens fa unir al projecte de Déu que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat
- Universal, perquè sempre és formulada en nom d'Aquell que és "l'únic mediador entre Déu i els homes, Jesucrist que....s'ha entregat... vide
- Universal, perquè està en contacte directe amb la vida: a fi que....
-

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El LECTOR vetllarà, entre d'altres, a posar de relleu:

- LA INSISTÈNCIA de l'Apòstol: Primer que tot us recomano que...
- L'OBERTURA UNIVERSAL d'aquesta pregària:
per tots els homes, pels reis i
per tots els qui tenen autoritat

Una pregària on ja s'hi troba l'ESTRUCTURA tradicional :

Per....

A fi de que...

- L'afirmació de la MEDIACIÓ ÚNICA DE JESUCRIST:

Hi ha un sol Déu.

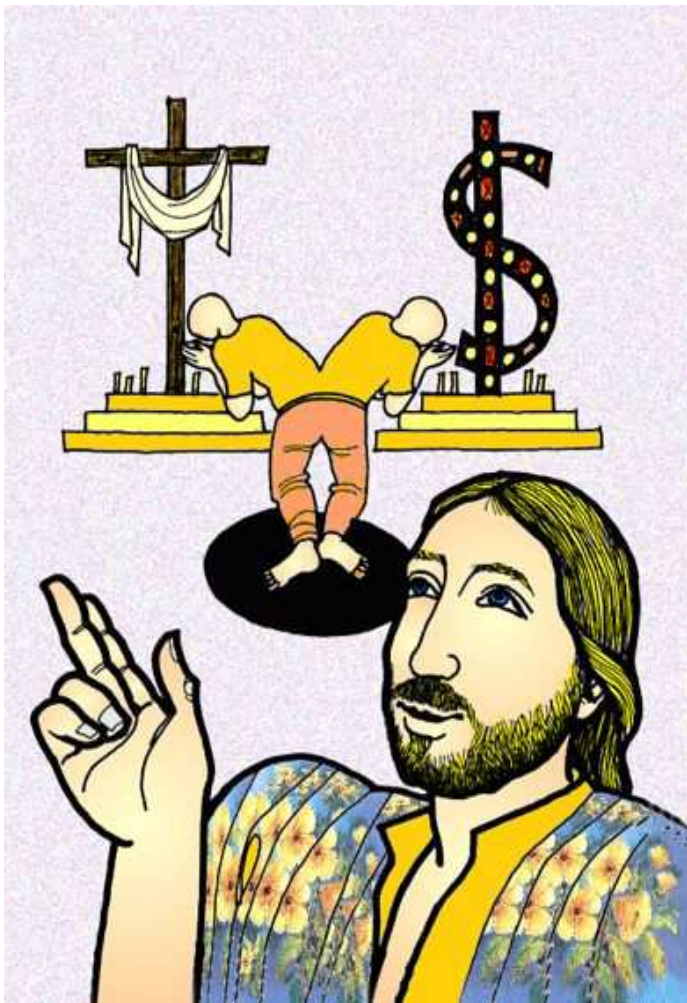
El mitjancer entre Déu i els homes és també un de sol, l'home Jesucrist, que es donà ell mateix per rescatar tots els homes.

- La CONCLUSIÓ: Desitjo que els homes preguin pertot arreu, i que puguin alçar les mans netes, evitant les baralles i les discussions

NOTES DE COMENTARI A L'EVANGELI

... com l'administrador de la paràbola, ...

Diumenge passat, les tres paràboles del capítol 15 de sant Lluç anaven dirigides als fariseus i als escribes que criticaven l'actitud de Jesús amb els pecadors. Aquí, Jesús, sempre fent camí cap a Jerusalem, s'adreça als seus deixebles.

Aquest capítol 16 s'obre amb la paràbola de l'administrador astut. Una paràbola desconcertant, probablement inspirada per un fet divers, que no a deixat de posar entre espasa i paret, d'embarassar oients, predicadors, comentaristes. També ens cal precisar, descobrint-la, quin és la clau d'aquesta paràbola.

La història és la d'un administrador "denunciat" – en fals o en raó? Per haver malversat el béns del seu amo (malversar els seus béns: una expressió que ja hem trobat en la paràbola del pare i els dos fills). Convocat pel seu amo, un "home ric", posat a donar comptes de la seva gestió. És acomiadat: A partir d'ara no podràs administrar els meus béns.

Perplexitat angoixosa del nostre ex-gerent. De cop confrontat a una situació crítica, a de trobar urgentment una solució. Què faré?, es pregunta.

I comença a raonant les hipòtesis que tot d'una descarta:

- Treballar la terra? No tenc força
- Demanar almoïna? Em fa vergonya..

I li ve una idea lluminosa:

Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdré l'administració", exclama.

Així convoca un a un els deutors del seu amo i el proposa falsificar sota els seus ulls el rebut dels seus deutes. Un veritable ganga pels interessats ja que un deute de 3.500 litres d'oli és reduït a la meitat i un deute de 30.000 kilograms de blat és reduït a 24.000: el que representa un perdó equivalent a un salari de 600 jornades de treball. Una gran suma!

Així, a partir d'ara, tots es troben lligats per la seva complicitat en una mateixa acció fraudulenta: els deutors massa contents de poder pagar amb el seu silenci una operació tan avantatjosa; l'ex administrador segur de poder trobar persones discretes que el sabran acollir quan sigui despatxat de l'administració.

... els fills de la llum seran hàbils amb el Diner enganyós?

Els testimonis, i nosaltres amb ells, esperen una condemna virtuosa d'aquesta pràctica fraudulenta. Però, continua el relat evangèlic, el que en fa és un elogi d'aquest administrador enganyós. No, evidentment, per donar un exemple amb la seva deshonestedat, sinó més tost per l'habilitat i la rapidesa amb les que ha sabut sortir d'un mal pas.

Que els fills de la llum, els deixebles de Jesús, prenguin exemple dels fills d'aquest món! Que mostrin una habilitat i una rapidesa semblants per a fer l'opció i subordinar-ho tot al servei de Déu i dels seus germans! Som molt enfora d'una simple lliçó de moral!

Adreçant-se a la multitud curiosa i irresoluta, explica J. Dupont Jesús cercava fer-los comprendre la gravetat de la situació creada per la missió que ell tenia de part de Déu, la urgència de prendre posició al davant del seu missatge. Que es decideixi de pressa, sense esperar que sigui massa tard: la vostra felicitat eterna en depèn (Assemblées du Seigneur, nº 56, p. 70 – 71).

Aleshores la lliçó de la paràbola és explicitada i desenrotllada: jo us dic: Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebi eternament a casa seva. Dit d'una altra manera: sigueu prou hàbils, també vosaltres, per a fer dels vostres béns materials – dels que en sou administradors-, no un mitjà de domini i esclavatge, sinó un instrument al servei de la relació fraternal, de la solidaritat i del compartir, de la comunió entre els homes.

En suma, observa H. Cousin, *una exhortació indicant als deixebles, com emprar el diners amb habilitat, en la perspectiva del Regne. Si l'administrador injust a sabut servir-se dels béns d'aquest món per a fer-se amics i preparar-se així el seu futur en aquesta terra, com molt més els cristians deuen preparar el seu futur etern compartint amb els pobres, per mitjà de l'almoïna; de manera que, aquests el rebran en la ciutat de Déu... Mostrar-se hàbil és, doncs, considerar el Diner com un mitjà i no com una finalitat. El Diner és injust, enganyós... perquè pot ser idolatrat i que, comparat als béns del Regne que són autèntics i que no passen, aquest representa un valor poc segur, transitori: necessàriament ens fallarà el dia de la nostra mort i en serem privats. El regne del Diner tindrà un final. (L'Evangile de Luc, p. 217).*

I, Jesús conclou amb una setència lapidària en l'estils del mestres de saviesa:

Ningú no pot servir dos amos: si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.»

Entre el Diner i Déu no hi ha compromís possible! H. Cousin constata encara: *Des que Déu ha fet irrupció en el món, l'home està situat al davant d'una elecció radical: el cristià ha de manifestar, per mitjà de l'ús que fa dels béns, que pertany només a Déu (o.c. 218)*